

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci v Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Jana Dvořáka a soudců Jaroslava Vávry a Aleše Korejtky ve věci

žalobce: M. S.

proti

žalované: Vězeňská služba České republiky, Věznice Pardubice
se sídlem Husova 194, Pardubice

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 11. 2023, č. j. VS-225422-9/ČJ-2023-802132-KŘ

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. V této věci odsouzeného ve výkonu trestu odnětí svobody jde především o to, zda před vydáním rozhodnutí o uložení kázeňského trestu celodenního umístění do uzavřeného oddílu byla řádně posouzena jeho zdravotní způsobilost a zda nevydání rozhodnutí o zabránění věci, pro jejíž držení byl kázeňský trest uložen, mohlo způsobit nezákonnost napadeného rozhodnutí.

I. Vymezení věci

2. Žalobce se včasnou žalobou domáhal přezkumu v záhlaví označeného rozhodnutí žalované, kterým byla zamítnuta stížnost žalobce (ve výkonu trestu odnětí svobody) proti rozhodnutí žalované ze dne 22. 11. 2023, č. j. VS-225422-7/ČJ-2023-802132-KŘ, kterým byl žalobci uložen kázeňský trest celodenního umístění do uzavřeného oddílu na 10 dní nepodmíněně podle § 46 odst. 3 písm. g) zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon o výkonu trestu odnětí svobody“).
3. Uvedený kázeňský trest byl žalobci uložen pro porušení § 28 odst. 3 písm. b) zákona o výkonu trestu odnětí svobody, neboť žalobce měl dne 13. 10. 2023 v cca 9:30 hodin v oddíle D2 Věznice Pardubice přechovávat ve spodním prádle mobilní telefon s vloženou SIM kartou a dále v tentýž den v 9:40 hodin ve své osobní skřínce baterii k tomuto mobilnímu telefonu.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalované

4. Žalobce v žalobě navrhl, aby soud zrušil napadené rozhodnutí o stížnosti včetně rozhodnutí o uložení kázeňského trestu a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Namítl, že při uložení kázeňského trestu mu nebylo vystaveno rozhodnutí o zabránění věci dle § 50 odst. 1 písm. b), c) zákona o výkonu trestu odnětí svobody. Dále žalobce namítl, že při ukládání kázeňského trestu neměla žalovaná k dispozici lékařský posudek dle § 49 odst. 1 téhož zákona, žalovaná zajistila vyhotovení posudku dodatečně bez osobní prohlídky žalobce u lékaře, posudek není potvrzen podpisem žalobce.
5. Žalovaná ve vyjádření k žalobě navrhla, aby soud žalobu zamítl. Poukázala na to, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě řádně prokázaného skutkového stavu, bylo dostatečně odůvodněno a v předcházejícím řízení byly dodrženy zákonem předepsané postupy.

III. Posouzení věci soudem

6. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.
7. Žaloba není důvodná.
8. V souzené věci není sporné, že se žalobce dopustil kázeňského přestupku označeného shora. Spáchání tohoto kázeňského přestupku žalobce v žalobě konkrétní námitkou nespornuje. Soud proto toliko stručně rekapituluje, že vina žalobce daným kázeňským přestupkem byla jednoznačně prokázána, a to záznamem o kázeňském přestupku vypracovaným ppor. T. Č., který mobilní telefon u žalobce našel a výpovědí prap. M. J., který byl svědkem kázeňského přestupku. Výpověď M. J. koresponduje s obsahem úředního záznamu, kde je popsán skutek tak, jak je uveden shora. Žalobce ve stížnosti navrhl provedení důkazu kamerovým záznamem, žalovaná tento důkaz neprovedla s poukazem na to, že žalobce provedení tohoto důkazu před podáním stížnosti nenavrhoval a v době rozhodnutí o stížnosti již kamerový záznam není k dispozici, což má soud za dostatečné a přesvědčivé odůvodnění neprovedení tohoto důkazu. Z výpovědi

svědků z řad odsouzených vyplynulo, že tito nebyli přítomni v okamžiku, kdy byl u žalobce mobilní telefon nalezen, případně o incidentu vůbec nevěděli, nemohli proto prokázat tvrzení žalobce, že u sebe telefon neměl.

9. Ke shora popsaných žalobním námitkám pak soud uvádí následující.

III.a. K námitce týkající se zabránění věci

10. Žalobce skutečnost, že mu nebylo oznámeno rozhodnutí o zabránění věci, namítal již ve stížnosti proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu. Žalovaná k této námitce v napadeném rozhodnutí uvedla, že takové rozhodnutí nebylo vydáno, neboť dle sdělení por. Ing. M. R., pověřeného orgánu Vězeňské služby ČR, je daná věc v šetření a o zabránění věci tak nelze rozhodnout. V daném ohledu je tedy třeba zodpovědět otázku, zda skutečnost, že před vydáním napadeného rozhodnutí nebylo vydáno rozhodnutí o zabránění věci, mohla způsobit nezákonnost napadeného rozhodnutí.
11. Podle § 12 odst. 1 zákona č. 555/1992 Sb., o Vězeňské a justiční stráží České republiky (dále jen „zákon o Vězeňské a justiční stráží“), platí, že „příslušník je oprávněn odejmout osobě ve výkonu zabezpečovací detence, ve výkonu vazby nebo ve výkonu trestu odnětí svobody věc, kterou má neoprávněně u sebe, anebo věc, která by mohla být prohlášena za propadlou nebo zabranou.“
12. Podle § 12 odst. 2 zákona o Vězeňské a justiční stráží platí, že „nebyla-li věc uvedená v odstavci 1 prohlášena za propadlou nebo zabranou a není-li jí třeba pro další řízení, vrátí se osobě, které byla odňata, pokud tomu nebrání účel zabezpečovací detence, vazby nebo trestu odnětí svobody. Jinak správa ústavu, v němž se vykonává zabezpečovací detence, vazba nebo trest odnětí svobody, zajistí uložení věci, popřípadě ji odešle na náklady osoby, které byla věc odňata, na adresu, jež tato osoba určí; jde-li o věc bezcennou nebo zcela nepatrné hodnoty, lze ji zničit.“
13. Soud na základě citované právní úpravy v obecné rovině konstatuje, že poté, co věznice odsouzenému věc odejme (k odnětí telefonu dle správního spisu došlo), nemusí nutně postupovat vždy tak, že rozhodne o propadnutí věci či o jejím zabránění – takto má věznice postupovat jen tehdy, pokud jsou pro uložení propadnutí věci či pro zabránění věci splněny zákonné podmínky. K uložení kázeňského trestu propadnutí věci lze přistoupit tehdy, pokud jde o věc ve smyslu § 48 odst. 1 zákona o výkonu trestu odnětí svobody (tedy jde o věc, které bylo použito ke spáchání kázeňského přestupku atd.), dále pokud daná věc patří pachateli kázeňského přestupku a zároveň pokud vyslovení propadnutí věci není v nápadném nepoměru k povaze kázeňského přestupku (srov. § 48 odst. 2, odst. 3 zákona o výkonu trestu odnětí svobody). K zabránění věci z důvodu, že věc pachateli nepatří či to vyžaduje bezpečnost osob, majetku, pořádek ve věznici, popřípadě jiný obdobný obecný zájem, lze přistoupit tehdy, pokud nebylo rozhodnuto o propadnutí věci a zároveň od spáchání kázeňského přestupku neuplynula doba jednoho roku (srov. § 50 odst. 1, odst. 3 zákona o výkonu trestu odnětí svobody). Nejsou-li tyto podmínky pro propadnutí věci či zabránění věci splněny, pak věznice postupuje dle § 12 odst. 2 zákona o Vězeňské a justiční stráží.
14. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že ke dni jeho vydání bylo v šetření, zda bude možné přistoupit k zabránění věci. Z právní úpravy obsažené v § 50 zákona o výkonu trestu odnětí svobody se nepodává, že by rozhodnutí o zabránění věci muselo být nutně

vydáno před vydáním rozhodnutí o uložení kázeňského trestu, resp. před vydáním rozhodnutí o stížnosti proti takovému rozhodnutí. V dané věci došlo ke spáchání kázeňského přestupku dne 13. 10. 2023. Případné rozhodnutí o zabrání věci může být vydáno nejpozději dne 14. 10. 2024, budou-li pro vydání takového rozhodnutí splněny další podmínky, které jsou zakotveny v § 50 zákona o výkonu trestu odnětí svobody. Žalobce ani neuvádí, že by se například domáhal vydání telefonu, tedy jak konkrétně měl být v důsledku toho, že nedošlo ke dni vydání napadeného rozhodnutí k zabrání věci, zkrácen na svých právech.

15. Nevydání rozhodnutí o zabrání věci ke dni vydání napadeného rozhodnutí tedy vzhledem ke shora uvedenému nemohlo způsobit nezákonnost napadeného rozhodnutí. Soud proto neshledal danou námitku důvodnou.

III.b. K námitce absence řádného posouzení zdravotního stavu

16. K druhé žalobní námitce, že před uložení kázeňského trestu nebyl řádně posouzen zdravotní stav žalobce, soud uvádí následující.
17. Podle § 49 odst. 1 zákona o výkonu trestu odnětí svobody platí, že „*k uložení kázeňského trestu celodenního umístění do uzavřeného oddílu a umístění do samovazby je nezbytné předchozí posouzení lékaře, že odsouzený je zdravotně způsobilý podrobit se tomuto kázeňskému trestu.*“
18. Podle § 49 odst. 2 zákona o výkonu trestu odnětí svobody platí, že „*před nástupem kázeňského trestu celodenního umístění do uzavřeného oddílu nebo umístění do samovazby a nejméně jednou týdně v průběhu jeho výkonu musí být odsouzený prohlédnut lékařem, který posoudí, zda je zdravotně způsobilý k výkonu tohoto kázeňského trestu. Tím není dotčeno právo odsouzeného na poskytování zdravotních služeb i v jiné době během výkonu kázeňského trestu.*“
19. Při porovnání znění § 49 odst. 1 a odst. 2 zákona o výkonu trestu odnětí svobody je zřejmé, že zatímco odst. 1 vyžaduje toliko předchozí posouzení lékaře o zdravotní způsobilosti odsouzeného před vydáním rozhodnutí o uložení kázeňského trestu, odst. 2 již vyžaduje provedení prohlídky ze strany lékaře před nástupem kázeňského trestu a poté nejméně jednou týdně v průběhu jeho výkonu. Dle názoru soudu neobsahují tyto odstavce odlišné formulace (předchozí posouzení lékaře versus prohlídka lékařem) bezúčelně. Smyslem posouzení zdravotní způsobilosti před vydáním rozhodnutí o uložení kázeňského trestu je dle názoru soudu toliko předběžné zhodnocení, zda je odsouzený k výkonu trestu zdravotně způsobilý. Až pokud má již skutečně dojít k výkonu uloženého trestu, bude namísto nutné provedení osobní prohlídky odsouzeného k ověření jeho zdravotní způsobilosti k výkonu trestu. Ust. § 49 odst. 1 zákona o výkonu trestu odnětí svobody tedy vyžaduje (předběžné) posouzení zdravotní způsobilosti odsouzeného k podrobení se danému kázeňskému trestu, které nutně nemusí zahrnovat osobní prohlídku odsouzeného. Osobní prohlídka odsouzeného ze strany lékaře je nutná až před (nástupem) zahájením výkonu kázeňského trestu.
20. Soud dospěl k závěru, že požadavky § 49 odst. 1 zákona o výkonu trestu odnětí svobody byly v dané věci splněny. Ze správního spisu soud zjistil, že jeho součástí je listina nazvaná „*Rozhodnutí o stížnosti*“. Tato listina obsahuje v předtištěné kolonce „*Vyjádření lékaře o zdravotní způsobilosti*“ text „*předběžně OVVT schopen*“, datum 22. 11. 2023 (které je

současně datem vydání rozhodnutí o uložení kázeňského trestu) a razítko s podpisem lékaře zdravotnického střediska Vězeňské služby ČR.

21. Ačkoli je listina, jejíž součástí dané vyjádření lékaře je, nazvána Rozhodnutí o stížnosti, soud nemá o provedení posouzení zdravotní způsobilosti žalobce před vydáním rozhodnutí o uložení kázeňského trestu pochybnost. Daná listina je tiskopisem, do kterého mohou být zaznamenány různé skutečnosti v souvislosti s ukládaným trestem (další posouzení zdravotní způsobilosti, záznam o výkonu trestu, údaje o upuštění od výkonu zbytku kázeňského trestu apod.). Posouzení zdravotního stavu žalobce není povinnou součástí odůvodnění rozhodnutí o uložení kázeňského trestu.
22. Zákon ani nevyžaduje, aby posouzení zdravotního stavu odsouzeného bylo stvrzeno podpisem odsouzeného. Jak plyne ze shora uvedeného, i kdyby před vydáním rozhodnutí o uložení kázeňského trestu nebyla provedena osobní prohlídka žalobce lékařem, nebyl postup žalované v rozporu s § 49 odst. 1 zákona o výkonu trestu odnětí svobody. Uvedené ustanovení provedení osobní prohlídky žalobce lékařem před vydáním rozhodnutí o uložení kázeňského trestu nevyžaduje, nýbrž vyžaduje toliko provedení posouzení zdravotní způsobilosti odsouzeného. K předchozímu posouzení zdravotní způsobilosti žalobce bezpochyby došlo.
23. Soud tedy námitky žalobce, že při ukládání kázeňského trestu neměla žalovaná k dispozici posouzení lékaře ve smyslu § 49 odst. 1 zákona o výkonu trestu odnětí svobody či že zajistila jeho dodatečné vyhotovení bez prohlídky žalobce a že posouzení nebylo stvrzeno podpisem žalobce, neshledal důvodnými.

IV. Závěr a náklady řízení

24. Soud shrnuje, že žalovaná nebyla povinna rozhodnout o zabránění věci do dne vydání napadeného rozhodnutí. Zdravotní stav žalobce byl před uložení kázeňského trestu posouzen v souladu se zákonem. Spáchání shora označeného kázeňského přestupku bylo bez pochyb prokázáno, uložený kázeňský trest lze považovat za úměrný závažnosti kázeňského přestupku. Protože soud nezjistil ani žádné vady, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti, zamítl žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
25. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce v řízení úspěšný nebyl. Žalované náklady řízení podle obsahu spisu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v

Shodu s prvopisem potvrzuje L. M.

jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz

Pardubice, 6. březen 2024

Jan Dvořák v. r.
předseda senátu